HOFF STOFF

- Skal eg eisini hava hesa blómuna?, tykist Mary siga. Hon var eins fegin fyri allar blómurnar hon fekk, og hvørt einasta barn merkti veruliga tann livandi áhugan hon hevði í hvørjum einstøkum teirra

Føroyskt design í gávu

Hoff Stoff
Snorri Brend

Miðvágur: - Nú eru tit komin til seinastu etapuna av víðu ferð tykkara í Føroyum. Vit vóna, at tit hava notið vitjanina, segði Napoleon Magnussen, borgarstjóri í Miðvági, tá tey kongaligu vóru komin til borðs í skúlanum í bygdini.

Undir skúlan stóð Ungdómskórið í Vágum, undir leiðslu av Alis Simonsen og sang fleiri kend gospelløg fyri teimum kongaligu. Eftir eina strævna ferð í oynni, har tey høvdu verið í øllum bygdunum, var nú seinasta samkoman á skránni – ein góður biti, saman við umboðum fyri allar bygdirnar í oynni.

Á hesi samkomuni fingu tey kongaligu hjúnini handaðar fleiri gávur – m.a. eina bókagávu við trimum bókum, sum lýsa ávís evni innan føroyska mentan: Bókina um listamannin Trónd Patursson, eina bók um føroyska bátin og eina við upptekningum av føroyskum vísum.

Mary og Fríðrik fingu eisini hvør sína serstøku gávu – føroyskt framleiddar jakkar, sum designarin Malan Helgadóttir hevði latið úr hondum.

Hon nýtti eisini høvið at greiða frá arbeiði sínum. Og á tíðindafundinum seinni um dagin var júst føroyskur móti og føroyskt design nakað av tí, sum tey kongaligu fegnaðust um, og sum tey sóu ríkar møguleikar í fyri Føroyar í framtíðini.

Eftir døgverðan í Miðvági var seinasti steðgurin á Hotel Vágum, har tíðindafólk fingu høvið at spyrja tey kongaligu ein hóp av spurningum.

Henda konan, Asleyg er helst millum tey allarmest kongatrúgvu føroyingarnar. Tá drotningahjúnini vitjaðu Ellisheimið í Vágum fekk hon høvið at heilsa uppá Heinrik, og mín sann um hann ikki gav henni ein koss

Spent Eva

Eva var øgiliga spent eftir at sleppa at hitta drotningina. Hon skuldi geva henni eitt blómutyssi

Hoff Stoff
Snorri Brend

Sandavágur: Tað var ikki nógv um lítlu Evu, sum hevur sína dagligu gongd í barnagarðinum Sóljugarður fyrrapartin henda hósmorgunin.
Tað var ikki lætt at fáa orð á hana, tí hon konsentreraði seg bara um tað eina: Hvussu skal eg geva blómutyssið til Margrethu drotning.
Sum ein part av vitjan síni í Føroyum var avgjørt, at tey drotningahjúnini skuldu leggja leiðina inn í henda nýggja barnagarðin í Sandavági.
- Eg eri ógvuliga spent, var einasta orðið, vit fingu úr hesi sjey ára gomlu Evu Christiansen, sum í dagens anledning var ílatin føroysk klæði.
Tá so drotningin umsíðir kom í Sóljugarðin handaði hon henni blómurnar, uttan at ótti sást av nøkrum slagi. Óført.